Kamil Breczko

Problem producenta i konsumenta $4~{\rm stycznia}~2017$

Spis treści

1	Opi	s zadania	3
	1.1	Problem producenta i konsumenta	3
	1.2	Założenia	3
	1.3	Przykłady	3
	1.4	Sposób rozwiązania	4
2		s programu	5
	2.1	Stan początkowy	5
	2.2	Produkowanie i pobieranie elementu	5
		Proces producenta	
		Proces konsumenta	
3		nchamianie	7
	3.1	Dane szczegółowe	7
		Sposób uruchamiania	
	3.3	Przykład	7
4	Test	towanie	8

1 Opis zadania

1.1 Problem producenta i konsumenta

Problem producenta i konsumenta to klasyczny informatyczny problem synchronizacji. Dotyczy przekazywania danych – w szczególności strumienia danych – pomiędzy procesami z wykorzystaniem bufora o ograniczonej pojemności. Występują dwa rodzaje procesów: producent i konsument. Producenci produkują pewne elementy i umieszczają je w buforze o ograniczonym rozmiarze. Konsumenci pobierają elementy z bufora i je konsumują. Z punktu widzenia producenta problem synchronizacji polega na tym, że nie może on umieścić kolejnej jednostki, jeśli bufor jest pełny. Z punktu widzenia konsumenta problem synchronizacji polega na tym, że nie powinien on mieć dostępu do bufora, jeśli nie ma tam żadnego elementu do pobrania.

1.2 Założenia

Założenia do rozwiązania problemu producenta i konsumenta:

- producenci produkują pewne elementy i umieszczają je w buforze;
- konsumenci pobierają elementy z bufora i je konsumują;
- producenci i konsumenci przejawiają swą aktywność w nie dających się określić momentach czasu;
- bufor ma ograniczoną pojemność;
- gdy są wolne miejsca w buforze, producent może tam umieścić swój element;
- gdy w buforze brak miejsca na elementy producent musi czekać, aż wolne miejsca się pojawią;
- gdy w buforze są jakieś elementy, konsument je pobiera;
- gdy brak elementów w buforze konsument musi czekać, aż jakiś element się pojawi;
- dane nie są nadpisywane, zanim nie zostaną odczytane;
- dane są odczytywane tylko raz;
- dane sa odczytywane w kolejności, w której zostały wyprodukowane;
- wszystkie dane są w końcu odczytane;
- początkowo magazyn jest pusty;

1.3 Przykłady

Poniższa tabela przedstawia, w jakich sytuacjach możemy spotkać problem konsumenta i producenta.

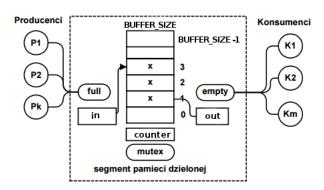
Tabela 1.1. Przykłady producent - konsument

Producent	Konsument		
Klawiatura	System operacyjny		
Edytor tekstu	Drukarka		
Joystick	Gra komputerowa		
Gra komputerowa	Ekran		
Łącza komunikacyjne	Przeglądarka internetowa		
Przeglądarka internetowa	Łącza komunikacyjne		
Aplikacja kliencka	Baza danych		

1.4 Sposób rozwiązania

Wykorzystanie dwóch semaforów ogólnych: full – będzie interpretowany jako ilość elementów bufora, które można skonsumować i empty – będzie interpretowany jako ilość wolnych elementów w buforze. Dodatkowo użycie mutex, będzie zapewniało wzajemne wykluczanie przy dostępie do zmiennych dzielonych.

Aby skontrolować działanie programu, niech producent wstawia kolejne liczby naturalne do bufora , a konsument pobiera wyprodukowane przez producenta liczby.

Rysunek 1.1. Sposób rozwiązania problemu

2 Opis programu

2.1 Stan początkowy

Przy założeniu, że początkowo bufor jest pusty, wartość semafora *empty* wynosi *BUFFER_SIZE*, a semafora *full* wynosi 0 (żadna pozycja w buforze nie jest zajęta).

Wskaźnik in wskazuje na następne miejsce wstawienia nowego elementu, a wskaźnik out wskazuje na następne miejsce do pobrania w buforze. Obydwa mają wartość początkową równą 0.

W programie użyty został także licznik *counter*, który będzie interpretowany jako ilość elementów w buforze. Początkowo przyjmuje wartość 0 zgodnie z założeniem w sekcji 1.2. Stan początkowy wspólnych zmiennych procesów producenta i konsumenta:

2.2 Produkowanie i pobieranie elementu

Producent przy wstawieniu elementu ma dzieloną zmienną in, która wskazuje kolejną pozycję do zapełnienia w buforze. Zmienna zwiększana jest cyklicznie (modulo $BUFFER_SIZE$) po każdym wstawieniu elementu do bufora. Jednostki nowo produkowane są przekazywane przez argument funkcji put, która zwraca element wcześniejszy, czyli 0.

```
int put(int value){
  int tmp= buffer[in];
  buffer[in] = value;
  in = (in + 1) % BUFFER_SIZE;
  return tmp;
}
```

Analogicznie konsument przy pobieraniu elementu ma dzieloną zmienną out, która wskazuje na kolejną pozycję do pobrania z buforu. Zmienna zwiększana jest cyklicznie (modulo BUFFER_SIZE) po każdym odebraniu elementu z buforu. Funkcja get powinna zaś zwrócić liczbę różną od 0.

```
int get(){
  int tmp = buffer[out];
  buffer[out] = 0;
  out = (out + 1) % BUFFER_SIZE;
  return tmp;
}
```

2.3 Proces producenta

Producent ma lokalną zmienną i, którą umieszcza do kolejnych pozycji w buforze. W przypadku wielu producentów zmienna ta musiałaby być przez nich dzielona.

Wstawienie elementu do bufora poprzedzone jest operacją opuszczenia semafora empty. Brak wolnego miejsca oznacza wartość 0, zmiennej semaforowej empty i tym samym uniemożliwia opuszczenie. W ten sposób producent blokowany jest w dostępie do bufora, co chroni bufor przed przepełnieniem. Semafor empty zostanie podniesiony przez konsumenta, gdy zwolni on miejsce w buforze. Następnie, jeśli producentowi uda się umieścić kolejny element, sygnalizuje to przez podniesienie semafora zajęte, dając znak konsumentowi, że dostępny jest nowy element do odebrania i zwiększa ilość elementów w buforze o 1. Proces producenta jest zdefiniowany następująco:

```
void *producer(void *arg) {
   int i=1;
   while (1) {
      sem_wait(&empty);
      pthread_mutex_lock(&mutex);
      ----Sekcja krytyczna-----
      counter++;
      i++;
      printf("[counter=%d]Produced! [ %d ] <====%d\n",counter ,put(i),i);
      ----- Koniec -------
      pthread_mutex_unlock(&mutex);
      sem_post(&full);
      sleep(2);
    }
}</pre>
```

2.4 Proces konsumenta

Proces konsumenta jest symetryczny. Przed uzyskaniem dostępu do bufora konsument wykonuje operację opuszczenia semafora full, który zwiększa producent po umieszczeniu w buforze kolejnego elementu. Jeśli semafor full jest równy 0, bufor jest pusty i konsument utknie w operacji opuszczania. W przypadku gdy konsument uzyska dostęp do bufora, pobierze element i tym samym zwolni miejsce poprzez zmniejszenie ilości elementów w buforze o 1. Fakt ten zasygnalizuje poprzez podniesieni semafora empty, co z kolei umożliwi wykonanie kolejnego kroku producentowi. Proces konsumenta jest zdefiniowany następująco:

3 Uruchamianie

3.1 Dane szczegółowe

Program został wykonany zgodnie z informacjami zamieszczonymi w tabeli 2.1.

Tabela 2.1. Wymagania do uruchomienia programu

Język Programowania	C
Kompilator	GNU GCC Compiler
System operacyjny	Linux

3.2 Sposób uruchamiania

Aby uruchomić program, należy skompilować plik poleceniem:

```
gcc -o ProducerAndConsumer main.c -pthread
```

lub za pomocą przygotowanego pliku makefile:

make

Następnie, w obu przypadkach, wpisać w terminal:

./ProducerAndConsumer

3.3 Przykład

Na rysunku 3.1 został przedstawiony przykład poprawnego uruchomionego programu.

```
❷ ● ① Terminal Plik Edycja Widok Wyszukiwanie Terminal Pomoc
kamil@kamil-Satellite-A300:~$ make
gcc -Wall -Wextra -g -std=c99 -c -o main.o main.c
gcc main.o -o ProducerAndConsumer -pthread
kamil@kamil-Satellite-A300:~$ ./ProducerAndConsumer
```

Rysunek 3.1. Poprawnie uruchomiony program

4 Testowanie

Obiekt *mutex* zapewnia wzajemne wykluczanie wewnątrz sekcji krytycznej (daje wyłączny dostęp albo producentowi, albo konsumentowi). Para semaforów *empty* oraz *full* realizuje kontrolę zapełnienia bufora. Tym samym ilość elementów w buforze(licznik *counter*) nie będzie minusowy ani większy od maksymalnej pojemności bufora.

```
② ● ① Terminal Plik Edycja Widok Wyszukiwanie Terminal Pomoc

kamil@kamil-Satellite-A300:-$ ./ProducerAndConsumer

[counter=1]Produced! [ 0 ] <====1

[counter=1]Produced! [ 0 ] <===2

[counter=0]Consumed! [ 2 ] ===>

[counter=0]Consumed! [ 3 ] ===>

[counter=0]Consumed! [ 3 ] ===>

[counter=0]Consumed! [ 0 ] <===4

[counter=0]Consumed! [ 4 ] ===>

[counter=0]Consumed! [ 5 ] ===>

[counter=0]Consumed! [ 5 ] ===>

[counter=0]Consumed! [ 6 ] <===5

[counter=0]Consumed! [ 6 ] <===>

[counter=0]Consumed! [ 6 ] ===>

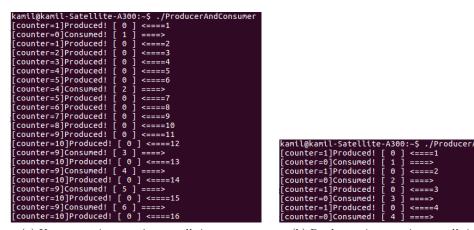
[counter=0]Consumed! [ 6 ] ===>

[counter=0]Consumed! [ 7 ] ===>

|counter=0]Consumed! [ 7 ] ===>
```

Rysunek 4.1. Testowanie Programu

Przy uruchomieniu programu możemy zauważyć że wszystkie wcześniej wymienione założenia zostały spełnione. Początkowo bufor jest pusty, więc program zaczyna się od umieszczenia elementu. Producent umieszcza nowe elementy tak, że dane nie są nadpisywane, zanim nie zostaną odczytane. Widzimy, że nadpisywaną wartością zawsze jest 0. Konsument odczytuje zawsze element tylko raz i to w kolejności jak zostały wyprodukowane, tzn. nigdy nie pobierze wartości 0.

(a) Konsument jest usypiany na dłuższy czas. (b) Producent jest usypiany na dłuższy czas. Rysunek 4.2. Kontrola bufora

Nawet jeżeli uruchomimy kilku producentów i konsumentów, to będą oni poprawnie korzystać ze wspólnego bufora. Aby zrealizować takie zadanie, lokalna zmienna i producenta musiałaby być przez nich dzielona. Kolejność, w jakiej budzone są procesy oczekujące na podniesienie semafora gwarantuje, że nie wystąpi zagłodzenie.